

for, at Kirken skulde blive trælbundet i den Forstand, som den var det under det kongelig danske Cancelli; thi Rigsdagens Bestræbelser med Hensyn til Folkkirken ere jo netop gaaede ud paa at løse Baandene, paa at indrømme den Frihed. Sele den Frihed, vi Andre nyde, nyder desuden ogsaa Kirken; den har jo Pressen, Ordet, Talerstolen til sin Disposition, den har jo tusinde Veie til at blive hørt, om den vil. Seg ønsker tilvisse, at man skal høre Kirken; men jeg kan ikke troe, at et Kirkeraad, der udgik som et Destillat af 3—4 underordnede Raad, vilde være det bedste Organ for Kirkens Mening. Den kirkelige Eenhed er efter min Mening Menigheden, men da det jo ikke gaar an at adspørge alle de enkelte Menigheder, vilde man efter min Mening bedst faae Kirkens Mening at høre ved at komme Menighedernes Eenhed saa nær som muligt i Repræsentationen. Hvis man saaledes organiserede Stiftsraad, vilde man faae en ganske anderledes klar Mening om, hvad der rørte sig i Kirken, end i et Raad af 60 Medlemmer i Hovedstaden, hvoraf de Tredives skulde repræsentere alle Menighederne. — Seg har ikke vedkjendt mig det Løfte at faae Loven ud i denne Session. Her er kun Tale om at lade Sagen gaae til 3die Behandling, og ved at stemme mod Dagsordenen erklærer man sig ingenlunde ubetinget for at trods Loven frem og fremtvinge Betoet, men man forbeholder sig sin Stemme, naar Sagen ligger for til 3die Behandling. Dette har jeg fundet nødvendigt at tilføie til den sidste høiærværdige Talers Yttringer. Med Hensyn til den ærede 4de Landstingsmands for 1ste Areds (Maddig) Yttringer skal jeg blot bemærke, at jeg troer, at Tienden er den eneste kirkelige Ydelse, der hviiler paa Eiendommen, hvorimod alle de andre maae anses for personlige.

Clausen: Det er ganske rigtig, at der ikke er nogen Fare for, at Folkkirken vil under det nuværende Rigsdagsregimente blive ufrt i den samme Retning som tidligere, saaledes at den skulde blive indsnævet under trælkende Baand; men der er vel Fare for, at Folkkirken bliver opløst i Retninger, som føre

ud fra dens rette Gang. Ufriheden kan være tilstede under forskjellige Former.

Da Ingen ellers ønskede at yttre sig, fattedes

Forslag af Udvalgets Fleertal:

„Da Landstinget ikke finder det nærværende Lovforslag tilbørlig forberedt til Lovgivningsmagtens Afgjørelse, og navnlig savner enhver Betænkning fra Folketirkens Side i et Anliggende, der griber saa dybt ind i de indre kirkelige Forhold, gaar Landstinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

under Afstemning, der efter Begjæring af Frølund; B. Christensen; Strøm; C. Sjørgensen; F. Sjørgensen; N. Pedersen; Poulsen; P. Hansen; Eiders; Johannsen foretoges ved Navneopraab og blev, som det af nedenstaaende Liste vil sees, forkastet med 20 Stemmer mod 17.

Boesen; Berthelsen; Bjerring; Brunn; M. P.; Clausen; Dahlerup; Jaurichon; Jesper; Jüttichau; Maddig; Moltke; Sviftelbt; Møsting; Nielsen; J.; Peterfen; Rosenørn; v. Stöcken; Tang; Drejer; Sjørgensen; C.; Beck; Worgen; Brasch; Brockhoff; Carlsten; Christensen; Frandsen; Frølund; Hansen; C.; Johannsen; Sjørgensen; F.; Larsen; Eiders; Milling; Pedersen; Bloug; Poulsen; Strøm.

Fraværende.

Jacobæus; Foged; Hansen, N.; Hansen, P.; Kirk; Lehmann; Moltke; Nielsen, D.; Nørgaard; Seel; Simony; Thalbitzer; Wesselt; Andre.